

69 Святий Бог дав Свого

Бо хоч Він був і розп'ятий в немочі, та живий із сили Божої 2Кор.13:4

1. Свя-тий Бог дав Сво-го нам Си-на, Він на хрес-
2. Так час - то це жит-тя сум - не - є, зло нам спо-
3. І при-йде час: мій день скін-чить-ся, жит-те - ва

ті за всіх по - мер; і хоч ле-
ко ю не да - є, а - ле І-
бо роть - ба про - йде; з І - су - сом

жав Він у мо - ги - лі - по - рож - не
сус до - по - ма - га - є, то ж бу - дем
все я пе - ре - мо - жу, Йо - го по-

міс - це свід - чить, що І - сус жи - ве.
жи - ти віч - но з Ним, бо Він жи - ве.
ба - чу в не - бі. Так, І - сус жи - ве!

Приспів:

О, Він жи-ве, я на-ді-ю ма-ю; о, Він жи-

ве, весь страх про - йде; і зна - ю
 я: ме - не Він лю - бить; те - пер жи -
 ву для Ньо - го, бо І - сус жи - ве!

«Я воскресення й життя.

Хто вірує в Мене, – хоч і вмере, буде жити.

І кожен, хто живе та вірує в Мене,

– повіки не вмере.

Чи ти віруєш в це?

Ів. 11:25-26